Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 15 d.*

„Žemės ūkis — Bendras rinkų organizavimas — Vaisių ir daržovių sektorius — Gamintojų organizacijoms suteikta nacionalinė finansinė pagalba — Komisijos įgyvendinimo sprendimas dėl nacionalinės finansinės pagalbos, kurią Vengrija suteikė savo gamintojų organizacijoms, kompensavimo Sąjungos lėšomis — Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103e straipsnis — Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 97 straipsnis“

Byloje T-346/12

Vengrija, iš pradžių atstovaujama M. Fehér ir K. Szíjjártó, vėliau M. Fehér,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Béres, N. Donnelly ir B. Schima,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2012 m. gegužės 25 d. Komisijos sprendimą C(2012) 3324 dėl gamintojų organizacijoms suteiktos nacionalinės finansinės pagalbos

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė M. E. Martins Ribeiro, teisėjai S. Gervasoni ir L. Madise (pranešėjas),

posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2014 m. lapkričio 11 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vengrų.

Sprendimą

Teisinis pagrindas

Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas

1 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiame bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) (OL L 299, p. 1), nurodyti bendrieji principai, reglamentuojantys nacionalinę finansinę pagalbą tiek ją teikiant, tiek Europos Komisijai ją kompensuojant.

2 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103b straipsnyje gamintojų organizacijoms suteikiama teisė steigti taip finansuojamus veiklos fondus:

„1. Gamintojų organizacijos vaisių ir daržovių sektoriuje gali įsteigti veiklos fondą. Fondas finansuojamas:

a) gamintojų organizacijos narių ar pačios gamintojų organizacijos finansiniais įnašais;

b) iš [Europos Sąjungos] finansinės pagalbos, kuri gali būti teikiama gamintojų organizacijoms.

<...>“

3 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnyje reglamentuojama „[Sąjungos] finansinė pagalba“; šiame straipsnyje nurodyta:

„1. [Sąjungos] finansinė pagalba yra lygi 103b straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų faktiškai sumokėtų finansinių įnašų sumai, tačiau negali viršyti 50 % faktiškai patirtų išlaidų.

2. [Sąjungos] finansinė pagalba negali viršyti 4,1 % kiekvienos gamintojų organizacijos rinkoje parduodamos produkcijos vertės.

Tačiau ta procentinė dalis gali būti padidinta iki 4,6 % parduodamos produkcijos vertės, jei suma, viršijanti 4,1 % parduodamos produkcijos vertės, naudojama tik krizių prevencijos ir valdymo priemonėms.

<...>“

4 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje reglamentuojama „nacionalinė finansinė pagalba“; tik ši pagalba susijusi su ginču.

5 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje su pakeitimais, padarytais 2008 m. balandžio 14 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 361/2008 (OL L 121, p. 1), prieš jį iš dalies pakeičiant 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 72/2009 dėl bendros žemės ūkio politikos pakeitimų, iš dalies keičiančio reglamentus (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 320/2006, (EB) Nr. 1405/2006, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą, reglamentus (EB) Nr. 3/2008 ir (EB)

Nr. 479/2008 bei panaikinančio reglamentus (EEB) Nr. 1883/78, (EEB) Nr. 1254/89, (EEB) Nr. 2247/89, (EEB) Nr. 2055/93, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 2596/97, (EB) Nr. 1182/2005 ir (EB) Nr. 315/2007 (OL L 30, p. 1), 4 straipsnio 29 punktu, buvo nurodyta:

„1. Valstybių narių regionuose, kuriuose gamintojų organizavimo lygis vaisių ir daržovių sektoriuje yra ypač žemas, Komisija gali leisti valstybėms narėms, pateikus deramai pagrįstą prašymą, gamintojų organizacijoms suteikti nacionalinę finansinę pagalbą, kuri negali būti didesnė nei 80 % gamintojų finansinių įnašų, nurodytų 103b straipsnio 1 dalies a punkte. Ši pagalba yra papildoma veiklos fondui. Valstybių narių regionuose, kuriose gamintojų organizacijos parduoda mažiau nei 15 % užaugintų vaisių ir daržovių vertės, o vaisių ir daržovių produkcija sudaro bent 15 % jų bendros žemės ūkio produkcijos, suinteresuotos valstybės narės prašymu [Sąjunga] gali kompensuoti pirmoje pastraipoje nurodytą pagalbą.

2. Nukrypstant nuo šio reglamento 180 straipsnio, Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi nacionalinei finansinei pagalbai, kuri leidžiama pagal 1 dalį.“

6 Reglamentu Nr. 72/2009 pirma nurodyto straipsnio 2 dalis, susijusi su EB 87, 88 ir 89 straipsnių taikymu, perkelta į naują 180 straipsnį, suformuluotą taip:

„Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai taikomi šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies a–k bei m–u punktuose ir 3 dalyje nurodytų produktų gamybai ir prekybai.

Tačiau Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi išmokoms, valstybių narių mokamoms pagal šio reglamento 44, 45, 46, 47, 48, 102, 102a, 103, 103a, 103b, 103e, 103ga 104, 105 ir 182 straipsnius laikantis šio reglamento.“

7 Reglamento Nr. 72/2009 20 konstatuojamojoje dalyje šis pasirinkimas pagrindžiamas taip:

„Siekiant teisinio tikrumo ir paprastumo tikslinga paaiškinti ir suderinti nuostatas, pagal kurias Sutarties 87, 88 ir 89 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams, atliekamiems pagal Reglamentą 1234/2007 <...>. Todėl iš valstybės pagalbos teikimo taisyklių turėtų būti išbrauktos tų reglamentų nuostatos, kurios tam tikroms aplinkybėms atitiktų arba galėtų atitikti valstybės pagalbos sąvoką, apibrėžtą Sutarties 87 straipsnio 1 dalyje. Šiose nuostatose išdėstytos atitinkamos paramos teikimo sąlygos, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo.“

8 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103g straipsnyje įtvirtintos nuostatos dėl veiklos programų tvirtinimo:

„1. Veiklos programų projektai pateikiami kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, kurios jas patvirtina, atmeta arba prašo pakeisti atsižvelgiant į šio poskirsnio nuostatas.

2. Gamintojų organizacijos valstybei narei praneša kiekvieniems metams apskaičiuotą veiklos fondo dydį ir nurodo atitinkamus motyvus, pagrįstus veiklos programos sąmata, einamųjų ir galbūt ankstesnių metų išlaidomis ir, prireikus, numatomais kitų metų produkcijos kiekiais.

3. Valstybė narė gamintojų organizacijai arba gamintojų organizacijų asociacijai praneša [Sąjungos] finansinės pagalbos, atitinkančios 103d straipsnyje nustatytas ribas, numatomą dydį.

<...>“

9 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103h straipsnyje nurodyta:

„Komisija nustato išsamias šio skirsnio taikymo taisykles, visų pirma:

<...>

b) 103e straipsnio 1 dalyje nurodytų priemonių apmokėjimo išsamias taisykles ir dalį;

<...>“

Reglamentas Nr. 1580/2007

10 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1580/2007, nustatančiu Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles (OL L 350, p. 1), nustatytos Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisyklės ir konkrečiai numatyta nacionalinės finansinės pagalbos dalinio kompensavimo, kurį atlieka Komisija, tvarka.

11 Reglamento Nr. 1580/2007 56 straipsnyje numatytas gamintojų organizacijų atliekamas pranešimas atitinkamai valstybei narei apie jų apskaičiuotą veiklos fondo sumą:

„Gamintojų organizacijos praneša valstybei narei apskaičiuotas [Sąjungos] įnašo, jos narių ir gamintojų organizacijos įnašų į veiklos fondus sumas kitiems metams iki rugsėjo 15 d. kartu su veiklos programomis ar prašymais patvirtinti šių veiklos programų pakeitimus.

Valstybės narės gali nustatyti vėlesnę nei rugsėjo 15 d. datą.

Nustatytos veiklos fondų sumos apskaičiavimas grindžiamas veiklos programomis ir parduodamos produkcijos verte. Atskirai skaičiuojamos krizių prevencijos bei valdymo ir kitų priemonių išlaidos.“

12 Reglamento Nr. 1580/2007 64 straipsnyje numatytas veiklos programų pateikimas ir jame nurodyta:

„Gamintojų organizacijos pateikia veiklos programas tvirtinti tos valstybės narės, kurioje yra gamintojų organizacijos pagrindinė buveinė, kompetentingai institucijai vėliausiai iki metų prieš tuos metus, kuriais programos bus įgyvendinamos, rugsėjo 15 d. Tačiau valstybės narės gali atidėti šią datą.“

13 Reglamento Nr. 1580/2007 65 straipsnyje reglamentuojamas nacionalinių institucijų atliekamas veiklos programų tvirtinimas:

„1. Kompetentinga nacionalinė institucija atitinkamai:

a) patvirtina fondų sumas ir programas, kurios atitinka Reglamento (EB) Nr. 1182/2007 ir šio skyriaus reikalavimus;

b) patvirtina programas, jei gamintojų organizacija sutinka su tam tikromis pataisomis; arba

c) atmeta programas arba jų dalį.

2. Kompetentinga nacionalinė institucija priima sprendimus dėl programų ir lėšų vėliausiai iki tų metų, kuriais jie buvo pateikti, gruodžio 15 d.

Valstybės narės praneša gamintojų organizacijoms apie tokius sprendimus vėliausiai iki gruodžio 15 d.

Tačiau nacionalinė kompetentinga institucija dėl tinkamai pagrįstų priežasčių gali priimti sprendimą dėl veiklos programų ir fondų ne vėliau kaip [iki] sausio 20 d. po paraiškos pateikimo datos. Sprendime dėl patvirtinimo gali būti numatyta, kad išlaidos atitinka finansavimo reikalavimus nuo kitų metų po prašymo pateikimo sausio 1 d.“

14 Vis dėlto 2008 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1327/2008, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1580/2007 (OL L 345, p. 24), 1 straipsnio 8 punkte nustatytos specialiosios nuostatos dėl 2009 m. Šios nuostatos suformuluotos taip:

„8) 152 straipsnis papildomas šiomis dalimis:

„9. Nukrypdamos nuo šio reglamento 65 straipsnio 2 dalies trečios pastraipos, dėl pagrįstų priežasčių sprendimą dėl 2009 m. veiklos programų ir fondų valstybės narės gali priimti ne vėliau kaip iki 2009 m. kovo 1 d. Sprendimu dėl patvirtinimo gali būti numatyta, kad išlaidos atitinka reikalavimus nuo 2009 m. sausio 1 d.“

<...>“

15 Reglamento Nr. 1580/2007 99 straipsnyje reglamentuojamas pranešimas apie duomenis, kurį privalo pateikti valstybės narės dėl veiklos programų. Šio straipsnio 2 dalyje konkrečiai numatyta, kad „[n]e vėliau kaip iki sausio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai visą veiklos fondo sumą, kuri tais metais patvirtinta visoms veiklos programoms“, „[p]ranešime aiškiai nurodoma visa veiklos fondo suma ir visa [Sąjungos] finansuojama to veiklos fondo suma“ ir „[š]ie duomenys toliau išskaidomi nurodant sumas, skirtas krizių prevencijos bei valdymo priemonėms ir kitoms priemonėms“.

16 Reglamento Nr. 1580/2007 67 straipsnyje reglamentuojami veiklos programų pakeitimai jų vykdymo metais:

„1. Valstybės narės nustatytomis sąlygomis gali leisti pakeisti veiklos programas jų vykdymo metais.

2. Programos vykdymo metais kompetentinga nacionalinė institucija gali leisti gamintojų organizacijoms:

a) tik iš dalies įgyvendinti jų veiklos programas;

b) pakeisti veiklos programos turinį, įskaitant, jei reikia, jos trukmės pratęsimą iki penkerių metų;

c) ne daugiau kaip 25 % padidinti veiklos fondo sumą arba ją sumažinti valstybės narės nustatyta pradinės patvirtintos sumos procentine dalimi, jeigu išlaikomi bendrieji veiklos programos tikslai. Valstybės narės gali padidinti šią procentinę dalį, jeigu susijungia gamintojų organizacijos, kaip numatyta 31 straipsnio 1 dalyje, arba jeigu taikomas 94a straipsnis.

3. Valstybės narės gali nustatyti sąlygas, pagal kurias veiklos programas galima keisti jų vykdymo metais, prieš tai negavus išankstinio kompetentingos nacionalinės institucijos leidimo. Tokie pakeitimai atitinka pagalbos suteikimo kriterijus tik tada, jei gamintojų organizacija nedelsdama apie juos praneša kompetentingai institucijai.“

17 Reglamento Nr. 1580/2007 III antraštinės dalies IV skyriuje, be kita ko, įtvirtintos toliau nurodomos konkrečios nuostatos dėl nacionalinės finansinės pagalbos.

18 Reglamento Nr. 1580/2007 93 straipsnyje patikslinama Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje nustatyta sąlyga, susijusi su „ypač žemu“ gamintojų organizacijų steigimosi lygiu atitinkamame regione, pateisinanti nacionalinės finansinės pagalbos suteikimą:

„Pagal [Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnį] gamintojų organizacijų steigimosi lygis valstybės narės regione laikomas ypač žemu, jei gamintojų organizacijos, jų asociacijos ir gamintojų grupės pardavė mažiau nei 20 % vidutinės vaisių ir daržovių produkcijos vertės per trejus paskutinius [pastaruosius] metus, kurių duomenys pateikiami.“

19 Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnyje, iš dalies pakeistame 2008 m. birželio 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 590/2008, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 1580/2007 ir kuriuo nukrypstama nuo to reglamento (OL L 163, p. 24), reglamentuojamos sąlygos, susijusios su Komisijos suteikiamu leidimu išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą:

„1. Valstybės narės pateikia prašymą Komisijai pagal Reglamento (EB) Nr. 1182/2007 11 straipsnio 1 dalį leisti išmokėti nacionalinę finansinę paramą, skirtą veiklos programoms, kurios turi būti įgyvendintos iki bet kurių atitinkamų kalendorinių metų sausio 31 d.

Kartu su prašymu pateikiama įrodymų, kad gamintojų organizacijų steigimosi lygis atitinkamame regione yra ypač žemas, kaip apibrėžta šio reglamento 93 straipsnyje, taip pat nurodomi atitinkamų gamintojų organizacijų duomenys, susijusios pagalbos suma ir finansinių įnašų, mokamų pagal [Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103b] straipsnio 1 dalies a punktą, procentinė dalis.

2. Komisija patvirtina arba atmeta prašymą per tris mėnesius nuo jo pateikimo. Jei Komisija per šį laikotarpį neatsako, laikoma, kad prašymas patvirtintas.“

20 Reglamento Nr. 1580/2007 94a straipsnyje, įterptame Reglamentu Nr. 590/2008, nurodyta:

„Gamintojų organizacija, norinti teikti paraišką gauti nacionalinę finansinę paramą, jei reikia, pakeičia savo veiklos programą pagal 67 straipsnį.“

21 Reglamento Nr. 1580/2007 96 straipsnyje nustatyta didžiausia nacionalinės finansinės pagalbos kompensavimo Europos Sąjungos lėšomis dalis:

„Nacionalinės finansinės pagalbos kompensavimo iš [Sąjungos] lėšų dalis sudaro 60 % gamintojų organizacijai suteiktos nacionalinės finansinės pagalbos.“

22 Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnyje, iš dalies pakeistame Reglamentu Nr. 590/2008, nustatyta nacionalinės finansinės pagalbos kompensavimo procedūra ir numatyta:

„1. Valstybės narės prašymą iš [Sąjungos] lėšų kompensuoti patvirtintą ir faktiškai gamintojų organizacijoms išmokėtą nacionalinę finansinę paramą pateikia iki antrų metų, einančių po veiklos programos įgyvendinimo metų, sausio 1 d.

Kartu su prašymu pateikiama įrodymų, kad per trejus iš pastarųjų ketverių metų buvo vykdomos Reglamento (EB) Nr. 1182/2007 11 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje numatytos sąlygos, taip pat nurodomi atitinkamų gamintojų organizacijų duomenys, faktiškai išmokėta paramos suma ir veiklos fondo aprašas, kuriame išskiriama visa suma, [Sąjungos], valstybės narės (nacionalinės finansinės paramos) ir gamintojų organizacijų bei narių įnašai.

2. Komisija priima sprendimą dėl prašymo patvirtinimo ar atmetimo.

3. Jei patvirtinama, kad pagalbą galima kompensuoti iš [Sąjungos] lėšų, pagalbos skyrimo kriterijus atitinkančios išlaidos deklaruojamos Komisijai laikantis Komisijos reglamento (EB) Nr. 883/2006 <...> 5 straipsnyje numatytos tvarkos.“

Įgyvendinimo reglamentas Nr. 543/2011

23 2011 m. birželio 7 d. Komisija priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės (OL L 157, p. 1).

24 Šiuo reglamentu panaikinamas Reglamentas Nr. 1580/2007. Jame, kaip ir Reglamente Nr. 1580/2007, nustatytos Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisyklės.

25 Įgyvendinimo reglamente Nr. 543/2011, kaip ir Reglamente Nr. 1580/2007, kompensavimo Sąjungos lėšomis bazė grindžiama „patvirtinta ir faktiškai <...> išmokėta <...> pagalba“ (Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 95 straipsnio 1 dalis ir Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalis). Minėtos reglamento 95 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad „[p]rašymas [kompensuoti] atmetamas, jei [nesilaikyta] leidimo teikti <...> finansinę pagalbą ir jos kompensavimo taisyklių“.

Ginčo aplinkybės

26 2008 m. rugsėjo 15 d. gamintojų organizacijos, siekiančios pasinaudoti Vengrijos finansine pagalba, pateikė *Vidékfejletési Minisztérium* (Vengrijos kaimo plėtros ministerija, toliau – VM) prašymus patvirtinti jų veiklos programas.

27 2008 m. lapkričio 15 d. jos pranešė apie apskaičiuotas veiklos fondų, skirtų veiklos programoms finansuoti, sumas. Šios programos ir šie apskaičiavimai nacionaliniu lygmeniu buvo patvirtinti laikotarpiu nuo 2009 m. sausio mėn. vidurio iki kovo mėn. pradžios.

28 2009 m. sausio 30 d. raštu VM pagal Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnį pateikė Komisijai prašymą leisti išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą 29 gamintojų organizacijoms, parengusioms veiklos programas, kurios patvirtintos 2009 m. VM nurodė, kad maksimali apskaičiuota nacionalinės finansinės pagalbos suma bendrai turėtų siekti 3 487 518 eurų.

29 2009 m. kovo 11 d. raštu VM padarė savo ankstesnio 2009 m. sausio 30 d. rašto pataisymų. VM nurodė, kad 2009 m. sausio 30 d. ji turėjo tik apskaičiavimus dėl veiklos fondų, o dabar turi galutinius duomenis, grindžiamus per tą laikotarpį patvirtintomis veiklos programomis ir fondais. Tame rašte VM atliko pakeitimų dėl pagalbą gaunančių regionų, o rytų ir vakarų regionai buvo nurodyti kaip nauji nacionalinės finansinės pagalbos gavėjai. VM nurodė ketinanti išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą 27 gamintojų organizacijoms rytų regione ir 3 gamintojų organizacijoms vakarų regione. Ji pakartojo, kaip ankstesniame rašte, kad maksimali apskaičiuota mokėtina nacionalinės finansinės pagalbos suma bendrai neturėtų viršyti 3 487 518 eurų. Savo rašto priede VM suskirstė šiuos duomenis ir pateikė, pirma, patvirtintą gamintojų organizacijų narių finansinių įnašų sumą ir, antra, patvirtintą veiklos fondo sumą. Rašte ji taip paaiškino šiuos skaičius: „Priede pateikiame išsamius veiklos fondų duomenis. Patvirtinome sumas, kurias buvo numatyta finansuoti suteikiant galimą nacionalinę pagalbą atsižvelgiant į gamintojų organizacijų finansinius įnašus“.

30 Gavusi šį 2009 m. kovo 11 d. raštą Komisija telefonu susisiekė su Vengrijos institucijoms siekdama gauti tikslesnių duomenų dėl nacionalinės finansinės pagalbos, apie kurią pranešta, sumos ir paprašė suskirstyti pagalbą pagal gamintojų organizacijas.

31 2009 m. kovo 12 d. elektroniniu laišku VM pateikė šiuos duomenis (toliau – pagalbos sumos, apie kurias pranešta). VM nurodė, jog tai tik apskaičiavimai dėl teiktinos nacionalinės finansinės pagalbos, grindžiami prielaida, kad valstybės biudžete bus 3,5 mln. eurų šioms priemonėms finansuoti. Šiuo klausimu VM patikslino, kad toje stadijoje nebuvo priimta jokio sprendimo dėl valstybės biudžeto asignavimų, skirtų nacionalinei finansinei pagalbai finansuoti.

32 2009 m. balandžio 3 d. raštu (toliau – raštas, kuriuo suteiktas leidimas) Komisija pranešė VM, kad atitinkamuose regionuose (Vakarų regionas ir Rytų regionas) gamintojų organizacijų steigimosi lygis turi būti laikomas itin mažu, numatyta valstybės pagalba neviršija 80 % gamintojų organizacijos narių arba pačios gamintojų organizacijos įnašo, nurodyto prašyme leisti suteikti nacionalinę finansinę pagalbą, ir Komisija neturi kitų pastabų, todėl prašymas leisti išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą atitinkamoms gamintojų organizacijoms yra tinkamai pagrįstas.

33 2010 m. gruodžio 7 d. raštu VM pateikė Komisijai prašymą Sąjungos lėšomis iš dalies kompensuoti nacionalinę finansinę pagalbą, faktiškai išmokėtą rytų regionui 2009 m. Prašyme VM nurodė, kad 2009 m. rytų regiono gamintojams išmokėjo 891 847 925 Vengrijos forintų (HUF) (t. y. 3,2 mln. eurų) nacionalinės finansinės pagalbos, ir paprašė Sąjungos lėšomis kompensuoti 60 % šios sumos (t. y. 535 108 755 HUF arba 1,9 mln. eurų).

34 2011 m. birželio 27 d. raštu Komisija paprašė VM pateikti papildomų duomenų ir prie rašto pridėjo šešias lenteles, kurias reikėjo papildyti, be kita ko, duomenimis, suskirstytais pagal gamintojų organizaciją, nurodant nacionalinės finansinės pagalbos sumų, apie kurias pranešta Komisijai prašyme suteikti leidimą, ir faktiškai išmokėtų nacionalinės finansinės pagalbos sumų skirtumus.

35 2011 m. birželio 30 d. elektroniniu laišku VM pateikė prašomus duomenis.

36 2011 m. lapkričio 21 d. elektroniniu laišku pasiteiravo VM, kodėl nesutampa, pirma, 2009 m. prašyme suteikti leidimą nurodyta nacionalinės finansinės pagalbos suma ir, antra, faktiškai išmokėta nacionalinės finansinės pagalbos suma: pirmoji yra mažesnė už faktiškai išmokėtą sumą kelių gamintojų organizacijų atveju.

37 2011 m. lapkričio 29 d. elektroniniu laišku VM atsakė į šį klausimą ir nurodė, jog nacionalinės finansinės pagalbos sumų, apie kurias pranešta, ir faktiškai išmokėtų nacionalinės finansinės pagalbos sumų skirtumas atsirado dėl to, kad prašyme suteikti leidimą pateikti duomenys buvo pagrįsti gamintojų organizacijų pateiktais apskaičiavimais, pateiktais 2008 m. lapkričio mėn. VM pažymėjo, kad gamintojų organizacijos turėjo galimybę tais metais atlikti savo veiklos programų pakeitimų, ypač kai faktinės pajamos viršijo apskaičiavimus. Šiuo atžvilgiu VM paaiškino, kad daugeliu atveju narių įnašo į veiklos fondus dydis buvo apibrėžta pajamų procentinė dalis, taigi faktiniai narių įnašai galėjo skirtis nuo apskaičiuotų įnašų, apie kuriuos gamintojų organizacijos pranešė VM ankstesniais metais. Taigi VM nurodė, kad veiklos programos buvo tvirtinamos ir nacionalinė finansinė pagalba išmokama atsižvelgiant į šį faktinį įnašą, neviršijant 80 % ribos, kuri vis dėlto buvo taikoma visais atvejais.

38 2012 m. kovo 9 d. raštu Komisija nurodė ketinanti iš dalies kompensuoti sumą, išmokėtą kaip nacionalinę finansinę pagalbą, pagal gamintojų organizaciją neviršijant sumų, apie kurias Vengrija pranešė prašyme suteikti leidimą (šis prašymas patenkintas 2009 m. balandžio 3 d. raštu). Komisija patikslino, kad nacionalinės finansinės pagalbos, suteiktos viršijant šias sumas, neapima Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 180 straipsnyje nustatyta valstybės pagalbos taisyklių taikymo išimtis. Remdamasi tuo Komisija padarė išvadą, kad sumos, sumokėtos gamintojų organizacijoms viršijant sumas, apie kurias pranešta ir dėl kurių Komisija suteikė leidimą dėl kiekvienos gamintojų organizacijos, gali būti laikomos neteisėta valstybės pagalba, kurios suderinamumą su vidaus rinka gali tekti analizuoti atsižvelgiant į SESV 107 ir 108 straipsnius. Šiuo atžvilgiu Komisija priminė galinti nurodyti susigrąžinti neteisėtą pagalbą.

39 2012 m. balandžio 16 d. rašte VM nurodė nesutinkanti su Komisijos sprendimu nustatyti kompensuotinos pagalbos dydį remiantis nacionalinės finansinės pagalbos sumomis, apie kurias pranešta prašyme suteikti leidimą. VM rėmėsi tuo, kad gamintojų organizacijos turėjo galimybę atlikti einamųjų metų veiklos programos ir narių įnašų sumų pakeitimų. Todėl finansinių įnašų faktinė suma galėjo skirtis nuo sumos, apie kurią valstybė narė, remdamasi gamintojų organizacijų apskaičiavimais, pranešė Komisijai prašyme suteikti leidimą. VM priminė, kad Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente nacionalinės finansinės pagalbos suteikimas siejamas ne su pagalbos suma, apie kurią pranešta remiantis gamintojų organizacijų pateiktais duomenimis, bet su 80 % gamintojų organizacijos narių arba pačios gamintojų organizacijos finansinio įnašo riba. Ši riba nebuvo viršyta atsižvelgiant į rašto, kuriuo suteiktas leidimas, turinį, nes šiuo raštu duotas leidimas suteikti nacionalinę finansinę pagalbą, o ne konkrečią nacionalinės finansinės pagalbos sumą (pagalbos suma, kuri, beje, nenurodyta minėtame sprendime). VM paprašė Komisijos pakeisti savo poziciją ir, pirma, patenkinti jos prašymą iš dalies kompensuoti faktiškai išmokėtą pagalbą, viršijančią pagalbą, apie kurią pranešta, ir, antra, nenagrinėti suteiktos pagalbos suderinamumo atsižvelgiant į valstybės pagalbos srityje taikomas taisykles.

40 2012 m. balandžio 20 d. Komisija surengė konsultacijas su ekspertais Briuselyje (Belgija).

41 2012 m. gegužės 25 d. Komisija, laikydamasi Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonės, priėmė Sprendimą C (2012) 3324 dėl gamintojų organizacijoms suteiktos nacionalinės finansinės pagalbos (toliau – ginčijamas sprendimas).

42 Komisija, kaip ginčijamo sprendimo teisiniu pagrindą visų pirma pasirinkusi Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnį, nurodė:

— 13 konstatuojamojoje dalyje – kad „remiantis Įgyvendinimo reglamento Nr. 543/2011 95 straipsnio 2 dalimi prašymas turi būti atmestas, jeigu nebuvo laikytasi leidimo teikti nacionalinę finansinę pagalbą ir jos kompensavimo taisyklių“,

— 14 konstatuojamojoje dalyje – kad „nacionalinės finansinės pagalbos sumos, kurias Vengrija sumokėjo kai kurioms gamintojų organizacijoms už 2009 m. įgyvendintas veiklos programas, yra didesnės už sumas, nurodytas prašyme suteikti leidime ir patvirtintas Komisijos“, „šių sumų dalis, viršijanti Komisijos patvirtintas sumas, negali būti kompensuota“ ir „priešingai, dėl sumų, sumokėtų gamintojų organizacijoms iki sumos, apie kurią pranešta prašyme suteikti leidimą, prašymas kompensuoti yra laikomas priimtinu“,

— 15 konstatuojamojoje dalyje – kad „todėl reikia iš dalies kompensuoti nacionalinę finansinę pagalbą, kurią Vengrija suteikė savo gamintojų organizacijoms, iki 60 % sumų, apie kurias pranešta prašyme suteikti leidimą, dydžio už kiekvieną 2009 m. įgyvendintą veiklos programą“.

43 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje Komisija nusprendė:

„Pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103e straipsnio 1 dalį Sąjunga 1 190 927 EUR suma kompensuoja nacionalinę finansinę pagalbą, kurią Vengrija faktiškai išmokėjo savo gamintojų organizacijoms už 2009 m. įgyvendintas veiklos programas.“

44 Vengrijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje gavo sprendimą 2012 m. gegužės 29 d.

Procesas ir šalių reikalavimai

45 2012 m. rugpjūčio 1 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo pareiškimą, juo Vengrija pareiškė šį ieškinį.

46 Vengrija Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

47 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš Vengrijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

48 Vengrija iš esmės nurodo du ieškinio pagrindus: pirmasis susijęs su Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnio ir Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio taikymu *ultra vires*, o antrasis – su vertinimo klaida taikant Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnį.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnio ir Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio taikymu „ultra vires“

49 Pirmąjį Vengrijos ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys.

50 Pirmoje dalyje Vengrija teigia, kad Komisija negalėjo, nesant tai daryti leidžiančio teisinio pagrindo, nustatyti nacionalinės finansinės pagalbos kompensacijos viršutinės ribos, atitinkančios nacionalinės finansinės pagalbos sumas, apie kurias pranešta dėl kiekvienos gamintojų organizacijos.

51 Antroje dalyje Vengrija priduria, kad apribodama kompensaciją pagalbos sumomis, apie kurias pranešta, Komisija pažeidė nuostatas, nustatant kompensaciją Sąjungos lėšomis leidžiančias atsižvelgti į nacionalinės finansinės pagalbos pokyčius tais metais.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su teisinio pagrindo, leidžiančio Komisijai apriboti kompensaciją iš Sąjungos lėšų pagalbos sumomis, apie kurias pranešta, nebuvimu

52 Visų pirma Vengrija tvirtina, kad Komisijos sprendimas jos kompensacijos sumą susieti su pagalbos sumomis, apie kurias pranešta, neparemtas jokiu teisiniu pagrindu.

53 Pirma, Vengrija remiasi Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsniu. Šiuo atžvilgiu, viena vertus, Vengrija nurodo, kad šioje nuostatoje kaip vienintelė nacionalinės finansinės pagalbos riba numatyta tik tai, kad ši pagalba negali viršyti 80 % finansinių įnašų, kuriuos į veiklos fondą sumokėjo gamintojų organizacijos nariai arba pati gamintojų organizacija. Taigi šiame straipsnyje nenumatyta riba, siejama su pagalbos sumomis, apie kurias pranešta taikant 80 % apribojimą, per leidimo pagalbai suteikimo procedūrą.

54 Kita vertus, Vengrija nurodo, kad pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnį Komisija, leisdama suteikti nacionalinę finansinę pagalbą, turi tik įvertinti, ar įvykdytos Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje nustatytos sąlygos, visų pirma tai, ar, pirma, atitinkamame regione gamintojų organizacijų steigimosi lygis yra itin žemas ir, antra, nacionalinė finansinė pagalba, kurią siekiama suteikti, neviršija 80 % gamintojų organizacijų narių arba pačių gamintojų organizacijų finansinių įnašų į veiklos fondą. Jeigu šios sąlygos įvykdytos, Komisija turi leisti suteikti nacionalinę finansinę pagalbą. Tačiau šis leidimas susijęs ne su konkrečių sumų nustatymu, o tik su pagalbos suteikimu.

55 Antra, Vengrija priduria, kad šį aiškinimą patvirtina Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 2 dalis, pagal kurią Komisija turi tik vieną pasirinkimą „patvirtin[ti] arba atme[sti] prašymą“ leisti išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą, ir pagal šį straipsnį jai nėra leidžiama nustatyti didžiausios sumos ribos. Šiuo klausimu Vengrija pažymi, kad pagal to paties straipsnio 1 dalį valstybės narės prašo leisti suteikti nacionalinę finansinę pagalbą, o ne suteikti leidimą dėl faktinės pagalbos sumos.

56 Trečia, Vengrija daro išvadą, kad kompensavimas Sąjungos lėšomis negali būti susijęs su pagalbos sumomis, apie kurias pranešta. Suteikus nacionalinę finansinę pagalbą Komisija turi kompensuoti „faktiškai <...> išmokėt[as]“ sumas, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalį, taikant 60 % nacionalinės finansinės pagalbos ribą.

57 Ketvirta, dublike Vengrija papildomai priduria, kad pateikiant prašymą kompensuoti galiojusios Reglamento Nr. 1580/2007 versijos vengrų kalba 94 straipsnyje nurodyta pranešti apie nacionalinės finansinės pagalbos dalį (laikantis 80 % ribos), bet ne apie jos sumą, o tai patvirtina, kad kompensavimas Sąjungos lėšomis siejamas su 80 % ribos laikymusi, o ne su numatomos pagalbos suma, apie kurią pranešta.

58 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką, aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į sistemą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (žr. 2005 m. birželio 7 d. Sprendimo *VEMW ir kt.*, C-17/03, Rink., EU:C:2005:362, 41 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2010 m. spalio 26 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, T-236/07, Rink., EU:T:2010:451, 44 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Todėl svarbu atsižvelgti į Sąjungos taisyklių tikslus, siekiant aiškinti jas taip, kad jos būtų veiksmingos (2004 m. liepos 13 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-27/04, Rink., EU:C:2004:436, 74 punktas).

59 Todėl, siekiant atsakyti į Vengrijos argumentą, kad ginčijamas sprendimas neturi jokio teisinio pagrindo, vadovaujantis šio sprendimo 89 punkte nurodyta teismų praktika reikia išnagrinėti, ar, pirma, remiantis Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnio ir Reglamento Nr. 1580/2007 94 ir 97 straipsnių tekstu Komisijai galėjo būti suteikta teisė apriboti jos atliekamą kompensavimą pagalbos sumomis, apie kurias pranešta, ir, antra, Vengrijos pateiktas minėtų nuostatų aiškinimas suderinamas su jų paskirtimis ir siekiamais tikslais.

60 Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje Komisijai suteikta diskrecija leisti valstybėms narėms išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą reikalavimus atitinkančioms gamintojų organizacijoms. Šiuo atžvilgiu jame nurodyta, kad „valstybėms narėms [gali būti leista], pateikus deramai pagrįstą prašymą, gamintojų organizacijoms suteikti nacionalinę finansinę pagalbą“.

61 Ši diskrecija suteikiant pagalbą, pabrėžta vartojant veiksmažodį „galėti“, pasireiškia kompensavimo Sąjungos lėšomis etape, kuris yra šios bylos dalykas. Taigi Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje nurodyta, kad „suinteresuotos valstybės narės prašymu [Sąjunga] gali kompensuoti <...> pagalbą“.

62 Dėl kompensavimo Sąjungos lėšomis tvarkos pažymėtina, kad pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103h straipsnį Europos Sąjungos Taryba suteikė teisę Komisijai nustatyti „apmokėjimo išsamias taisykles“.

63 Vaisių ir daržovių sektoriuje Komisija nustatė šias taisykles Reglamente Nr. 1580/2007 ir jo 97 straipsnio 1 dalyje numatė, kad „[v]alstybės narės [prašo] iš [Sąjungos] lėšų kompensuoti patvirtintą ir faktiškai <...> išmokėtą nacionalinę finansinę paramą <...>“.

64 Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalyje nurodytos „patvirtintos <...> paramos“ nustatytos to paties reglamento 94 straipsnio, kuriame reglamentuojamas „leidimas išmokėti nacionalinę finansinę pagalbą“, 1 dalies antroje pastraipoje. Toje pastraipoje nurodyta, kad „[k]artu su prašymu pateikiama įrodymų, [kuriais, be kita ko,] <...> nurodom[a] <...> pagalbos suma“.

65 Taigi iš Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 1 dalies antros pastraipos formuluotės, ypač iš to, kad vartojamas žodis „suma“, matyti, kad į „patvirtintą <...> paramą“ būtinai įeina nacionalinės finansinės pagalbos suma, apie kurią pranešta.

66 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, priešingai, nei tvirtina Vengrija, nacionalinės finansinės pagalbos patvirtinimas susijęs su sumomis, apie kurias pranešta dėl kiekvienos nacionalinę finansinę pagalbą gaunančios gamintojų organizacijos, o ne su bendra nacionalinės finansinės pagalbos suma (kartu paėmus visas gamintojų organizacijas). Iš tiesų pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnį pagalba neturi viršyti 80 % atitinkamos gamintojų organizacijos finansinių įnašų, o tai reiškia, kad, remiantis Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 1 dalimi, pagalbos suma ir 80 % ribos laikymasis turi būti patikrintas dėl kiekvienos gamintojų organizacijos, taigi Komisijos leidimas skirtas pagalbai, suskirstytai pagal gamintojų organizaciją.

67 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija turėjo teisinį pagrindą apriboti kompensavimą iš Sąjungos lėšų pagalbos sumomis, apie kurias pranešta vykstant Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnyje numatytai leidimo suteikimo procedūrai, remdamasi tiek Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsniu, tiek Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalimi.

68 Vengrijos argumentai negali paneigti šios išvados, išplaukiančios iš nuostatų pažodinio aiškinimo.

69 Pirma, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnis negali būti aiškinamas taip, kad iš esmės Komisija privalo kompensuoti bet kokią pagalbą, neviršijančią 80 % gamintojų organizacijos narių arba pačios gamintojų organizacijos įnašų, neatsižvelgiant į minėtos pagalbos sumą, jeigu atitinkamame regione gamintojų organizacijų steigimosi lygis yra „ypač žemas“.

70 Vadovaujantis Vengrijos siūlomu aiškinimu, kuriuo siekiama, kad būtų pripažinta, jog valstybė narė, remdamasi Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsniu, gali *ex post* išmokėti sumą, didesnę už tą, apie kurią pranešta *ex ante*, paskui gauti kompensaciją už sumą, apie kurią nebuvo pranešta, leidimo nacionalinei finansinei pagalbai suteikimo procedūra netektų veiksmingumo (pagal analogiją žr. 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-403/99, Rink., EU:C:2001:507, 28 punktą) ir taptų nereikšminga (pagal analogiją žr. 2014 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Maatschap T. van Oosterom en A. van Oosterom-Boelhouwer*, C-485/12, Rink., EU:C:2014:250, 61 punktą). Šiuo atžvilgiu, kaip teigia Komisija, reikia konstatuoti, kad jeigu Europos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs netaikyti valstybėms narėms formalios leidimo pagalbai suteikimo procedūros, kuri būtinai apima sumų, apie kurias pranešta, vertinimą, jis būtų galėjęs nustatyti procedūrą, panašią į numatytąją Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 182 straipsnio 6 dalyje, pagal kurią, įvykdžius tam tikras išankstines sąlygas, valstybėms narėms leidžiama teikti valstybės pagalbą gamintojams, kurie nėra pripažintos organizacijos nariai.

71 Be to, toks aiškinimas neatitiktų nacionalinės finansinės pagalbos tyrimo atsižvelgiant į valstybės pagalbos teisę, nes jis reikštų, kad Komisijai gali tekti kompensuoti sumas, kurios dėl to, kad buvo išmokėtos viršijant sumas, apie kurias pranešta, negalėjo būti patvirtintos, taigi jų negalėjo apimti leidimas, suteiktas remiantis Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsniu ir Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsniu. Reikia priminti, kad Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje numatyta nacionalinė finansinė pagalba to reglamento 180 straipsnyje nurodyta kaip nukrypimas nuo Sąjungos reikalavimų dėl valstybės pagalbos, kuris, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 72/2009 20 konstatuojamąją dalį, leidžiamas, tik jeigu „[atitinkamose] nuostatose išdėstytos atitinkamos paramos teikimo sąlygos, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo“, o tai pateisina siaurą galimybės suteikti minėtą pagalbą aiškinimą (pagal analogiją žr. 1985 m. vasario 27 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, 56/83, Rink., EU:C:1985:85, 31 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

72 Todėl vadovaujantis Vengrijos palaikomu aiškinimu, kad Komisija turi kompensuoti bet kokią 80 % ribos neviršijančią pagalbą, nepaisant jos dydžio, ir negali pasinaudoti pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnį turima diskrecija leidimo suteikimo etape, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 180 straipsnis, siejamas su Reglamento Nr. 72/2009 20 konstatuojamąja dalimi, ir juo siekiami tikslai konkurencijos politikos ir, be kita ko, valstybės pagalbos kontrolės srityje taip pat netektų veiksmingumo.

73 Antra, kiek dublike Vengrija remiasi Reglamento Nr. 1580/2007 versijos vengrų kalba 94 straipsnio redakcija, galiojusia jos prašymo leisti suteikti nacionalinę finansinę pagalbą pateikimo momentu, siekdama pagrįsti aiškinimą, kad kompensavimas Sąjungos lėšomis siejamas su 80 % ribos laikymusi, o ne su numatomos pagalbos suma, apie kurią pranešta, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, kurią rašytinėse pastabose nurodė Komisija, esant Sąjungos teisės akto įvairių kalbinių versijų neatitikimų, nagrinėjama nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į bendrą teisės akto, kurio dalis ji yra, struktūrą ir tikslą (žr. 2007 m. balandžio 19 d. Sprendimo *Profisa*, C-63/06, Rink., EU:C:2007:233, 14 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2011 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Møller*, C-585/10, Rink., EU:C:2011:847, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

74 Iš teismų praktikos taip pat matyti, kad dėl būtinybės vienodai aiškinti Sąjungos teisės aktus negalima konkrečios nuostatos teksto vertinti izoliuotai, o kilus abejonių, jį reikia aiškinti ir taikyti atsižvelgiant į jo versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis (žr. 1996 m. spalio 17 d. Sprendimo *Lubella*, C-64/95, Rink., EU:C:1996:388, 17 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2008 m. sausio 31 d. Sprendimo *Federación de Cooperativas Agrarias de la Comunidad Valenciana / OCVV – Nador Cott Protection (Nadorcott)*, T-95/06, Rink., EU:T:2008:25, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

75 Nagrinėjamu atveju Vengrija neteigia, kad versijose kitomis oficialiosiomis kalbomis neminima pareiga pranešti apie numatomos pagalbos sumas, o taip, beje, nėra.

76 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kaip primena Komisija, kad visuose raštuose ir laiškuose, išsiųstuose Komisijai leidimo nacionalinei finansinei pagalbai suteikimo etape, Vengrija pranešė apie numatomos pagalbos sumą.

77 Apie numatomą nacionalinės finansinės pagalbos sumą visų pirma buvo bendrai pranešta 2009 m. sausio 30 d. raštu, paskui 2009 m. kovo 11 d. raštu; Komisijai aiškiai paprašius, 2009 m. kovo 12 d. raštu apie tą sumą pranešta suskirsčius pagal gamintojų organizaciją.

78 Taigi Vengrija negali pagrįstai tvirtinti, kad Reglamento Nr. 1580/2007 redakcijos vengrų kalba, galiojusios prašymo leisti suteikti nacionalinę finansinę pagalbą pateikimo momentu, 94 straipsnis negalėjo būti aiškinamas kaip reikalaujantis pranešti apie nacionalinės finansinės pagalbos sumą.

79 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad vengriškas žodis „összeg“ („suma“) į Reglamento Nr. 1580 versiją vengrų kalba buvo įterptas po rašto, kuriuo suteiktas leidimas, išsiuntimo, 2009 m. gegužės 28 d. skelbiant Komisijos reglamentą (EB) Nr. 441/2009, iš dalies keičiantį Reglamentą Nr. 1580/2007 (OL L 129, p. 10).

80 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija teisingai manė, kad turėjo teisinį pagrindą kompensacijos Sąjungos lėšomis sumą susieti su pagalbos sumomis, apie kurias pranešta per leidimo nacionalinei finansinei pagalbai suteikimo procedūrą.

81 Galiausiai reikia konstatuoti, kad rašytinėse pastabose Komisija pateikė nuorodą į Reglamentą Nr. 1580/2007, o ne į Įgyvendinimo reglamentą Nr. 543/2011, nors ginčijamame sprendime nurodė pastarąjį reglamentą.

82 Įgyvendinimo reglamente Nr. 543/2011, visų pirma 95 straipsnyje, nustatytos materialinės teisės normos kompensavimo srityje, kurios negali būti taikomos atgaline data teisinei padėčiai, buvusiai prašymo kompensuoti pateikimo momentu (pagal analogiją žr. 1981 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *Meridionale Industria Salumi ir kt.*, 212/80–217/80, Rink., EU:C:1981:270, 9 punktą).

83 Be to, reikia konstatuoti, kad Įgyvendinimo reglamente Nr. 543/2011 nenumatytas jo taikymas atgaline data prašymams kompensuoti, pateiktiems galiojant ankstesniam reglamentui (pagal analogiją žr. 1985 m. sausio 29 d. Sprendimo *Gesamthochschule Duisburg*, 234/83, Rink., EU:C:1985:30, 20 punktą; 1993 m. liepos 15 d. Sprendimo *GruSa Fleisch*, C-34/92, Rink., EU:C:1993:317, 22 punktą ir 2002 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Falck ir Acciaierie di Bolzano / Komisija*, C-74/00 P ir C-75/00 P, Rink., EU:C:2002:524, 119 punktą).

84 Tokiomis aplinkybėmis rašytinėse pastabose šalys teisingai rėmėsi Reglamentu Nr. 1580/2007.

85 Šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti: kadangi dviem reglamentais siekiama tokių pačių tikslų ir juose įtvirtintos tokios pačios normos dėl kompensavimo Sąjungos lėšomis bazės (žr. šio sprendimo 55 punktą), aplinkybė, kad ginčijamame sprendime Komisija nurodė Įgyvendinimo reglamentą Nr. 543/2011 vietoj Reglamento Nr. 1580/2007, neturi įtakos to sprendimo teisėtumui, nes rezultatas lieka nepakitęs, kad ir į kurį reglamentą būtų atsižvelgta (pagal analogiją žr. 1996 m. birželio 5 d. Sprendimo *Günzler Aluminium / Komisija*, T-75/95, Rink., EU:T:1996:74, 55 punktą ir 1997 m. vasario 27 d. Sprendimo *FFSA ir kt. / Komisija*, T-106/95, Rink., EU:T:1997:23, 199 punktą).

86 Taigi reikia atmesti pirmojo ieškinio pagrindo pirmą dalį, susijusią su teisinio pagrindo Komisijai susieti jos atliekamą kompensavimą su sumomis, apie kurias pranešta vykstant leidimo suteikimo procedūrai, nebuvimu.

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su nuostatų, leidžiančių atsižvelgti į nacionalinės finansinės pagalbos dydžio pokyčius tais metais, pažeidimu

– Dėl Reglamento Nr. 1580/2007 67 ir 94a straipsnių pažeidimo

87 Vengrija tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 1580/2007 67 ir 94a straipsnius gamintojų organizacijoms suteikiama galimybė keisti veiklos fondo sumą tais metais. Vengrijos teigimu, dėl to Komisija negali, nepažeisdama Reglamento Nr. 1580/2007 67 ir 94a straipsnių, nustatyti galutinės jos atliekamos kompensavimo ribos, siejamos su sumomis, apie kurias pranešta vykstant leidimo suteikimo procedūrai.

88 Visų pirma dėl Reglamento Nr. 1580/2007 67 straipsnio, kuriuo gamintojų organizacijoms, be kita ko, suteikiama galimybė „ne daugiau kaip 25 % padidinti [iš pradžių patvirtintą] veiklos fondo sumą“, reikia konstatuoti, kad ši nuostata netaikoma Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje nurodytai nacionalinei finansinei pagalbai.

89 Iš tiesų, kaip teigia Komisija, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje nustatyta, jog nacionalinė finansinė pagalba „yra papildoma veiklos fondui“, o tai reiškia, kad dėl vėlesnio veiklos fondo padidėjimo, kaip antai nurodyto Reglamento Nr. 1580/2007 67 straipsnyje, negali atitinkamai padidėti nacionalinė finansinė pagalba.

90 Šis dviejų pagalbos sistemų atskyrimas atsispindi Reglamento Nr. 1580/2007 struktūroje.

91 Reglamento Nr. 1580/2007 III antraštinėje dalyje, be kita ko, yra, viena vertus, II skyrius „Veiklos fondai ir veiklos programos“, kuriame yra 67 straipsnis ir išdėstytos nuostatos dėl Sąjungos finansinės pagalbos, ir, kita vertus, IV skyrius „Nacionalinė finansinė pagalba“, kuriame yra 96 ir 97 straipsniai dėl nacionalinės finansinės pagalbos kompensavimo.

92 Kalbant apie Vengrijos nurodytą Reglamento Nr. 1580/2007 94a straipsnį, kuriame nustatyta, jog „[g]amintojų organizacija, norinti teikti paraišką gauti nacionalinę finansinę paramą, jei reikia, pakeičia savo veiklos programą pagal 67 straipsnį“, reikia konstatuoti, kad ši nuostata taip pat netaikytina nagrinėjamu atveju.

93 Iš Reglamento Nr. 1580/2007 94a straipsnio formuluotės matyti, kad jame nurodytas ne šis spėjimas dėl nacionalinės finansinės pagalbos sumos, kurią Komisija patvirtino ir kuri vėliau padidėjo, bet veiklos programos, kuri pakeičiama prieš nacionalinei institucijai ją patvirtinant, turinys.

94 Taigi reikia atmesti Vengrijos argumentą, kuriuo siekiama, kad būtų konstatuota, jog pažeisti Reglamento Nr. 1580/2007 67 ir 94a straipsniai.

– Dėl Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnio ir Reglamento Nr. 1580/2007 53 ir 99 straipsnių pažeidimo

95 Vengrija tvirtina, kad nuostatas dėl nacionalinės finansinės pagalbos kompensavimo reikia aiškinti atsižvelgiant į nuostatas dėl Sąjungos finansinės pagalbos (ypač Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnį ir Reglamento Nr. 1580/2007 99 straipsnį), pagal kurias leidžiama koreguoti pagalbos dydį pagal parduodamos produkcijos vertę.

96 Tačiau, viena vertus, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnyje nenumatyta leidimo Sąjungos pagalbai suteikimo procedūra Komisijoje, skirtingai negu Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnyje.

97 Kita vertus, Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnyje nurodyta, kad Sąjungos finansinė pagalba yra lygi „faktiškai sumokėtų“ finansinių įnašų sumai, o Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalyje kompensavimas Sąjungos lėšomis grindžiamas „patvirtinta ir faktiškai <...> išmokėta“ nacionaline finansine pagalba.

98 Taigi reikia atmesti Vengrijos argumentą.

99 Galiausiai, atsižvelgiantį į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad minėti straipsniai, susiję su nacionaline finansine pagalba arba Sąjungos finansine pagalba, nekliudė tam, kad Komisija leistų Vengrijos prašymu kompensuoti tik sumas, apie kurias buvo pranešta ir kurios faktiškai buvo išmokėtos gamintojų organizacijoms.

100 Taigi reikia atmesti pirmojo ieškinio pagrindo antrą dalį, susijusią su nuostatų, leidžiančių atsižvelgti į nacionalinės finansinės pagalbos dydžio pokyčius tais metais, pažeidimu, todėl ir visą pirmąjį ieškinio pagrindą.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida taikant Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnį

101 Vengrija tvirtina, jog net darant prielaidą, kad pagal Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalį Komisija galėjo apriboti jos atliekamą kompensavimą pagalbos sumomis, apie kurias pranešta, ji tai galėjo padaryti tik rašte, kuriuo suteiktas leidimas, iš anksto patvirtinusi tas sumas, o to šiuo atveju ji nepadarė.

102 Grįsdama šį ieškinio pagrindą Vengrija, pirma, teigia, kad rašte, kuriuo suteiktas leidimas, Komisija aiškiai nenurodė jokios pagalbos sumos, skirtingai nuo praktikos, kurios laikėsi vėlesniuose sprendimuose dėl 2010 ir 2011 m. ir nurodė bendrą suteiktos pagalbos sumą.

103 Antra, Vengrija tvirtina, kad raštas, kuriuo suteiktas leidimas, nebuvo pateiktas kaip netiesioginis sprendimas dėl patvirtinimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 2 dalį, kuris vienintelis dėl abipusio poveikio būtų leidęs netiesiogiai patvirtinti pagalbos sumas, apie kurias pranešta.

104 Trečia, Vengrija teigia, kad Komisija negalėjo patvirtinti pagalbos sumų remdamasi duomenimis, kurie buvo pateikti tik kaip apskaičiavimai.

105 Ketvirta, Vengrija mano, kad jeigu Komisija galėtų nustatyti nacionalinės finansinės pagalbos finansavimo ribą remdamasi pagalbos sumomis, kurios nenurodytos sprendime suteikti leidimą, tai „keltų susirūpinimą atsižvelgiant į teisinio saugumo principą“.

106 Reikia priminti, jog ginčijamo sprendimo 14 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad „nacionalinės finansinės pagalbos sumos, kurias Vengrija sumokėjo kai kurioms gamintojų organizacijoms už 2009 m. įgyvendintas veiklos programas, yra didesnės už sumas, nurodytas prašyme suteikti leidime ir patvirtintas Komisijos“. Remdamasi tuo ji padarė išvadą, kad „šių sumų dalis, viršijanti Komisijos patvirtintas sumas, negali būti kompensuota“, skirtingai negu sumos, sumokėtos gamintojų organizacijoms iki sumos, apie kurią pranešta prašyme suteikti leidimą. Remdamasi Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsniu Komisija nusprendė kompensuoti tik pastarąsias sumas.

107 Taigi iš ginčijamo sprendimo matyti, jog Komisija sumas, kurios gali būti kompensuotos, apribojo sumomis, apie kurias pranešta per leidimo suteikimo procedūrą, nes nusprendė, kad sumos, išmokėtos viršijant sumas, apie kurias pranešta, nėra „patvirtintos“ sumos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalį.

108 Taigi nagrinėjamu atveju svarbu nustatyti, ar Komisija pagrįstai galėjo apriboti sumas, kurias galima kompensuoti, nuspręsdama, kad sumos, išmokėtos viršijant sumas, apie kurias pranešta, nebuvo „patvirtintos“ rašte, kuriuo suteiktas leidimas, remiantis Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalimi, nes, be kita ko, pagalbos sumos, apie kurias pranešta, nebuvo aiškiai nurodytos minėtame rašte ir jame nebuvo bent jau aiškios nuorodos į tas sumas.

109 Šiuo atžvilgiu, pirma, reikia konstatuoti, kad jokia Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento ar Reglamento Nr. 1580/2007 nuostata neįpareigoja Komisijos sprendime suteikti leidimą konkrečiai nurodyti pagalbos sumą, apie kurią pranešta. Be to, iš Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103h straipsnio matyti, kad Komisija turi visą kompetenciją nustatyti „apmokėjimo išsamias taisykles“. Taigi jokia nuostata aiškiai neįpareigoja, nesant reikalavimo šiuo atžvilgiu, rašte, kuriuo suteiktas leidimas, nurodyti pagalbos sumas, apie kurias pranešta.

110 Antra, kaip nurodyta šio sprendimo 94–97 punktuose, iš Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio 1 dalies matyti, kad nacionalinės finansinės pagalbos kompensavimo Sąjungos lėšomis bazė yra „patvirtint[a] ir faktiškai <...> išmokėt[a] nacionalin[ė] finansin[ė] pagalb[a]“. Į „patvirtintą“ pagalbą būtinai įeina jos suma, suskirstyta pagal gamintojų organizaciją, apie kurią pranešta siekiant gauti leidimą suteikti pagalbą pagal Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą. Taigi tai, jog sprendime suteikti leidimą nėra aiškios nuorodos į pagalbos sumas, apie kurias pranešta, nereiškia, kad nėra ribojamos pagalbos sumos, kurias leidžiama išmokėti neviršijant 80 % ribos, nes leidimas suteikti pagalbą pagal Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą grindžiamas atsižvelgimu į minėtas sumas.

111 Trečia, reikia pažymėti, kad Komisija davė sutikimą pagalbai, apie kurią pranešta, tik paprašiusi pateikti ir 2009 m. kovo 12 d. elektroniniu laišku gavusi nacionalinės finansinės pagalbos sumą, suskirstytą pagal gamintojų organizaciją (pagal analogiją žr. 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Kahla Thüringen Porzellan / Komisija*, C-537/08 P, Rink., EU:C:2010:769, 45 punktą). Taigi nacionalinės finansinės pagalbos sumą, suskirstytą pagal gamintojų organizaciją, kuria rėmėsi nustatydama kompensaciją,

Komisija patvirtino per leidimo suteikimo procedūrą, atsižvelgusi į Vengrijos pateikto pranešimo turinį (pagal analogiją žr. 2012 m. kovo 22 d. Nutarties *Italija / Komisija*, C-200/11 P, EU:C:2012:165, 27 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

112 Ketvirta, rašte, kuriuo suteiktas leidimas, kaip vienas Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 1 dalies antros pastraipos aspektų, į kuriuos atsižvelgta grindžiant šį raštą, aiškiai minima „atitinkamos pagalbos suma“ ir nurodyta, kad pagalba yra „tinkamai pagrįsta“. Taigi Vengrija negalėjo pagrįstai nežinoti, kad Komisija patvirtino pagalbos sumas, apie kurias pranešta, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 97 straipsnio 1 dalį, ir tos sumos yra kompensavimo pagrindas.

113 Tokiomis aplinkybėmis ir dėl pirma išdėstytų priežasčių, be kita ko, susijusių su Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio struktūra, Vengrijos pranešimo turiniu ir rašto, kuriuo suteiktas leidimas, turiniu, negalima kaltinti Komisijos, kad ji padarė vertinimo klaidą, kuri gali lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą. Iš tiesų dėl šio sprendimo 109–112 punktuose nurodytų priežasčių turi būti laikoma, kad raštu, kuriuo suteiktas leidimas, buvo patvirtintos pagalbos sumos, apie kurias pranešta, t. y. suma, paskirstyta pagal gamintojų organizaciją, kurią Komisija paprašė pateikti ir gavo 2009 m. kovo 12 d. elektroniniu laišku, o ne sumos, išmokėtos viršijant tas sumas.

114 Šios išvados nepaneigia Vengrijos argumentai.

115 Pirma, aplinkybė, kad paskesniuose sprendimuose Komisija pakeitė praktiką ir nurodė bendrą nacionalinės finansinės pagalbos sumą, apie kurią pranešta, neturi reikšmės. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad nustatant sumas, kurias galima kompensuoti, buvo atsižvelgta į nacionalinės finansinės pagalbos sumą, suskirstytą pagal pagalbą gaunančių gamintojų organizaciją (žr. šio sprendimo 97 punktą).

116 Antra, atsakant į Vengrijos argumentą, jog raštas, kuriuo suteiktas leidimas, nebuvo pateiktas kaip netiesioginis sprendimas dėl patvirtinimo, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 2 dalį, kuris vienintelis dėl abipusio poveikio būtų leidęs netiesiogiai patvirtinti pagalbos sumas, apie kurias pranešta, pakanka konstatuoti, kad jeigu Komisijos tylėjimu gali būti netiesiogiai patvirtinamos pagalbos sumos, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 2 dalį, tas pats juo labiau pasakytina apie raštą, kuriuo suteikiamas leidimas ir kuriame aiškiai daroma nuoroda į „atitinkamos pagalbos sumą“ ir į tai, kad prašymas yra „tinkamai pagrįstas“. Beje, pažymėtina, kad Vengrijos nurodytoje Reglamento Nr. 1580/2007 94 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog „Komisija patvirtina arba atmeta prašymą“, o tai rodo, kad pagalbos patvirtinimas būtinai apima, taigi netiesiogiai, prašymo, kuriame būtinai nurodoma to paties straipsnio 1 dalyje numatyta prašomos „pagalbos suma“, turinį.

117 Trečia, kalbant apie tai, jog Vengrijos pateiktos sumos buvo tik apskaičiavimai, kurie negalėjo leisti Komisijai patvirtinti minėtų sumų, pažymėtina, jog atrodo, kad pranešimas apie apskaičiavimus yra įprastas per leidimo suteikimo procedūrą, nes nacionalinė finansinė pagalba priklauso nuo narių įnašo į veiklos fondą. Šis įnašas priklauso nuo jų žemės ūkio produkcijos, kuri žinoma tik metų pabaigoje. Todėl dėl to, kad sumos, apie kurias pranešta, yra tik apskaičiavimai, negali būti kliudoma Komisijai atsisakyti kompensuoti sumas, išmokėtas viršijant sumas, apie kurias pranešta, juo labiau kad šie apskaičiavimai turi būti tinkamai pagrįsti, kaip tai suprantama pagal Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnį. Taigi tai, kad pranešta apie sumų apskaičiavimus, negali uždrausti Komisijai šias sumas laikyti leidimo suteikti pagalbą, apie kurią pranešta, pagrindu ir jos sutikimo dėl minėto leidimo sudedamąja dalimi.

118 Ketvirta, Vengrijos argumentas, kad jeigu Komisija galėtų nustatyti nacionalinės finansinės pagalbos finansavimo ribą remdamasi pagalbos sumomis, nenurodytomis rašte, kuriuo suteiktas leidimas, tai „keltų susirūpinimą atsižvelgiant į teisinio saugumo principą“, nepagrįstas jokia faktine ar teisine aplinkybe.

119 Visų pirma Vengrija nepatikslina, kas nukentėtų nuo tariamo teisinio saugumo principo pažeidimo (valstybė narė ar pagalbą gaunančių gamintojų organizacijos).

120 Šiuo klausimu nepateikus patikslinimo, reikia laikyti, kad tariamas pažeidimas visų pirma susijęs su Vengrija, kuri yra šios bylos šalis.

121 Kaip pažymi Komisija, kadangi apie sumas, į kurias rašte, kuriuo suteiktas leidimas, atsižvelgė Komisija, pranešė pačios Vengrijos institucijos, aplinkybė, kad šios sumos buvo leidimo suteikti nacionalinę finansinę pagalbą pagrindas, paskui – kompensavimo bazė, niekaip negalėjo paveikti teisinio saugumo principo. Iš tiesų Vengrija negalėjo pagrįstai nežinoti, kad sumos, suskirstytos pagal gamintojų organizaciją, apie kurias pranešta Komisijai aiškiai paprašius, yra kompensavimo pagrindas (žr. šio sprendimo 112 punktą).

122 Taigi aplinkybė, kad rašte, kuriuo suteiktas leidimas, nėra aiškios nuorodos į maksimalias sumas, apie kurias pranešė Vengrija, negali būti suprantama kaip Komisijos atsisakymas jos duotą leidimą suteikti nacionalinę finansinę pagalbą ir šios pagalbos kompensavimą susieti su pagalbos sumomis, apie kurias pranešta.

123 Tokiomis aplinkybėmis antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su vertinimo klaida taikant Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnį, turi būti atmestas.

124 Kadangi abu ieškinio pagrindai yra nepagrįsti, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

125 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Vengrija pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti Komisijos bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Vengrija padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Teisinis pagrindas 2

Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas 2

Reglamentas Nr. 1580/2007 4

Įgyvendinimo reglamentas Nr. 543/2011 7

Ginčo aplinkybės 7

Procesas ir šalių reikalavimai 9

Dėl teisės 10

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103e straipsnio ir Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnio taikymu „ultra vires“ 10

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su teisinio pagrindo, leidžiančio Komisijai apriboti kompensaciją iš Sąjungos lėšų pagalbos sumomis, apie kurias pranešta, nebuvimu 10

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo antros dalies, susijusios su nuostatų, leidžiančių atsižvelgti į nacionalinės finansinės pagalbos dydžio pokyčius tais metais, pažeidimu 14

– Dėl Reglamento Nr. 1580/2007 67 ir 94a straipsnių pažeidimo 14

– Dėl Bendro bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento 103d straipsnio ir Reglamento Nr. 1580/2007 53 ir 99 straipsnių pažeidimo 15

Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su vertinimo klaida taikant Reglamento Nr. 1580/2007 97 straipsnį 15

Dėl bylinėjimosi išlaidų 18